

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 iunie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte – Guzun Ion

Judecători – Daguța Sergiu, Eremciuc Ghenadie, Talpă Boris, Malanciuc Ion

judecând în ședință, fără citirea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Dogotari Ian în numele inculpatului Focșa Denis, prin care solicită casarea deciziei din 11 iulie 2022 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală privindu-l pe

Focșa Denis XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 02.06.2021 – 14.04.2022 (prima instanță);
2. 17.05.2022 – 11.07.2022 (instanța de apel);
3. 27.10.2022 – 06.06.2023 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința din 14 aprilie 2022 a Judecătorei Anenii Noi /sediul Central/, acțiunile lui Focșa Denis au fost reîncadrate din art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, în art. 187 alin. (1) Cod penal.

Procesul penal în privința lui Focșa Denis în baza art. 187 alin. (1) Cod penal, a fost încetat pe motivul împăcării părților.

S-a soluționat soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Focșa Denis la 11.05.2021, aproximativ la orele 23.00, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, aflându-se în sat. Cobusca Veche, r-nul Anenii Noi, conștientizând pericolul social al acțiunilor sale și acționând prin intenție directă, a sustras în mod deschis de la Bogos Ruslan o boxă muzicală de model "Acustica", cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în valoare totală de 1999 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Focșa Denis a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (1) Cod penal – „*Jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane*”.

2. Sentința primei instanțe, a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura r-nului Anenii Noi, Zatic Dorel, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Focșa

Denis să fie declarat vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 5 ani închisoare, cu aplicarea amenzii în mărime de 1000 unități convenționale, echivalentul a 50000 lei, în temeiul art. 90 Cod penal, de suspendat executarea pedepsei pe un termen de probațiune de 4 ani, invocând că, prima instanță ilegal a reîncadrat acțiunile inculpatului din art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal în art. 187 alin. (1) Cod penal, constatând că în speța respectivă lipsește prejudiciul considerabil cauzat părții vătămate; raționamentele invocate de prima instanță pentru argumentarea acestei sentințe sunt nejustificate și nu se circumscriu situației constatate în speța dată, fiind făcute interpretări subiective și eronate a normelor legislative, or, recalificarea faptei de către prima instanță este una ilegală, incorectă, neproportională cu pericolul social al acțiunilor criminale comise; prima instanță și-a orientat atenția și a pus la baza sentinței cererea întocmită de către partea vătămată Bogos Ruslan în cadrul căreia ultimul menționează că prejudiciul cauzat de către Focșa Denis nu este unul considerabil însă nu a pus la baza sentinței declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale de către partea vătămată Bogos Ruslan potrivit cărora prejudiciul cauzat de către Focșa Denis este unul considerabil, depoziii pe care le-a susținut și în instanța de judecată fiind audiat la 28.07.2021 în aceeași calitate; fiind audiat repetat la data de 03.09.2021 la insistența părții apărării, partea vătămată Bogos Ruslan iarăși a menționat că prejudiciul este unul considerabil făcând chiar și explicații potrivit cărora are un salariul lunar de aproximativ 4000 lei și suma de 1999 lei este pentru sine una considerabilă; aceste probe legal administrate de către instanța de judecată nu au fost puse la baza sentinței, fiind apreciate critic; nu există nici un temei de a pune la îndoială aceste declarații, care au fost date atât la faza urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești în fața instanței iar în asemenea situație, în acest proces penal toate probele incluse în rechizitoriu au fost cercetate și verificate nemijlocit în instanța de judecată, asigurându-se inclusiv dreptul la apărare a inculpatului; prima instanță a pus la baza sentinței de recalificare a faptei o cerere tapată și semnată de către partea vătămată Bogos Ruslan potrivit căreia prejudiciul nu este unul considerabil, deși anterior de două ori în cadrul cercetării judecătorești a depus declarații sub jurământ menționând că prejudiciul este unul considerabil; având în vedere că inculpatul anterior nu a fost judecat, este la prima abatere de la lege, corpul delict a fost restituit părții vătămate, se caracterizează pozitiv la locul de trai, a considerat posibilă suspendarea executării pedepsei cu închisoarea.

3. Prin decizia din 11 iulie 2022 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat, s-a casat sentința integral, s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Focșa Denis a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 5 închisoare.

În temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoare stabilită inculpatului Focșa Denis, pe o perioadă de probațiune de 2 ani;

S-a soluționat soarta corpului delict.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, Focșa Denis la 11.05.2021, aproximativ la orele 23.00, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, aflându-se în sat. Cobusca Veche, r-nul Anenii Noi,

conștientizând pericolul social al acțiunilor sale și acționând prin intenție directă, a sustras în mod deschis de la Bogos Ruslan o boxă muzicală de model "Acustica", cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în valoare totală de 1999 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Focșa Denis a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal – „*jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*”

În acest sens, instanța de apel a considerat că vina inculpatului Focșa Denis de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal se probează, cu certitudine, prin :

- conținutul declarațiilor părții vătămate Bogos Ruslan;
- conținutul declarațiilor matorului Focșa Tatiana;
- conținutul procesului-verbal de ridicare, acțiune procesuală efectuată la 17.05.2021, prin care s-a ridicat o boxă muzicală de model "Acustica" de la Focșa Denis. (f.d. 23);

- conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului, acțiune procesuală efectuată la 18.05.2021, prin care s-a examinat boxa muzicală de model "Acustica" ridicată de la Focșa Denis (f.d. 24);

- conținutul ordonanței de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală, acțiune procesuală efectuată la 18.05.2021, prin care a fost recunoscut în calitate de corp delict boxa muzicală de model "Acustica" (f.d. 26);

- conținutul procesului-verbal de confruntare, efectuat între martorul Focșa Tatiana și partea vătămată Bogos Ruslan, acțiune procesuală efectuată la 18.05.2021, prin care părțile și-au menținute declarațiile depuse anterior (f.d. 28).

În continuare, instanța de apel a conchis că prima instanță la adoptarea sentinței contestate incorect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și astfel eronat a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Focșa Denis urmează a fi recalificate de la art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal la art. 187 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a considerat că argumentarea primei instanțe prin care situației din speță nu-i sunt incidente agravanta „cu cauzarea de daune în proporții considerabile”, deoarece din declarațiile părții vătămate Bogos Ruslan dauna materială cauzată prin infracțiunea de sustragere deschisă a boxei muzicale de model "Acustica" de către inculpatul Focșa Denis nu prezintă un caracter considerabil, sunt nefondate or, potrivit declarațiilor părții vătămate Bogos Ruslan date în ședința de judecată în instanța de fond la data de 28.07.2021 ultimul indică că prejudiciul cauzat pentru el este considerabil (f.d.101).

La fel, instanța de apel a reținut și faptul, că fiind audiat suplimentar la data de 03.09.2021 partea vătămată Bogos Ruslan indică că „...pentru el paguba este considerabilă...” (f.d.102).

Totodată, instanța de apel a mai reținut și faptul că partea vătămată Bogos Ruslan, fiind audiată în cadrul urmăririi penale la fel a declarat că prejudiciul cauzat de către Focșa Denis este unul considerabil.

Prin urmare, acestea fiind stabilite instanța de apel a considerat că prima instanță eronat și pripit a ajuns la concluzia de a reîncadra fapta inculpatului Focșa Denis prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal în cele ale art. 187 alin. (1) Cod penal, stabilind lipsa semnelor agravant în acțiunile inculpatului și anume cauzarea

de daune considerabile victimei, or acuzarea a prezentat și administrat suficiente probe care demonstrează nemijlocit vinovăția lui Focșa Denis în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a indicat că prima instanță neîntemeiat a respins probele acuzării, prin care cu certitudine se confirmă comiterea faptelor prejudiciabile prevăzute de legea penală și vinovăția inculpatului Focșa Denis și greșit a ajuns la concluzia de recalificare a acțiunilor acestuia.

4. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Dogotari Ian în numele inculpatului, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) și 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei cu menținerea sentinței, invocând:

- instanța de apel a dat o apreciere absolut necorespunzătoare probelor administrate și cercetate în instanța de apel, fapt care a dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate și nemotivate;

- instanța de apel s-a limitat doar la redarea declarațiilor persoanelor care au fost audiate în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță, fără a face o analiză și a se expune în favoarea sau defavoarea acestora;

- instanța de apel a omis să se expună în legătură cu încheierea tranzacției de împăcare, înaintarea în ședința de judecată din 10.02.2022 (instanța de fond) de către partea vătămată Bogos Ruslan a cererii de încetare a procesului penal în privința inculpatului, dar și în legătură cu aceia că ultimul a indicat prin înscris personal în cererea respectivă că prejudiciul care i-a fost cauzat nu este unul considerabil pentru el;

- deși partea vătămată a declarat atât la urmărirea penală, cât și în instanța de fond că i-ar fi fost cauzat un prejudiciu considerabil, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată la 10.02.2022 a declarat că nici ofițerul de urmărire penală, nici procurorul nu i-au explicat ce ar însemna prejudiciul considerabil, care este diferența dintre acesta și prejudiciul esențial, ulterior, după ce partea vătămată s-a consultat în acest sens, a ajuns la concluzia că prejudiciul care i-a fost cauzat nu este unul considerabil și de aceia a încheiat cu inculpatul tranzacție de împăcare, totodată a înaintat în instanță și cerere de încetare a procesului penal în privința inculpatului pe motiv că prejudiciul cauzat nu este unul considerabil și s-a împăcat cu acesta, instanța de apel a ignorat aceste probe, nu a făcut o analiză și nu s-a expus în favoarea sau defavoarea lor, pronunțând o hotărâre unilateral, doar în baza probelor acuzării;

- instanța de apel a pronunțat o hotărâre nemotivată, limitându-se la o simplă interpretare a declarațiilor martorilor care au fost audiați în instanța de fond precum și la enumerarea probelor acuzării în aceeași consecutivitate în care au fost ele elucidate în rechizitoriu, probe care de fapt contrazic starea de fapt și poziția părții acuzării;

- se constată posibilitatea aplicării prevederilor art. 109 Cod penal - împăcarea, reieșind din faptul că, infracțiunea incriminată inculpatului, Focșa Denis, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave și se încadrează în capitolul VI a Părții Speciale a Codului penal, părțile manifestându-și voința în acest sens, înaintând cereri privind încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților și care au fost prezentate în ședința de judecată; nu sunt prezente interdicțiile stipulate de art. 109 Cod penal, or în privința inculpatului, Focșa Denis nu a mai fost dispusă

încetarea procesului penal, ca rezultat al împăcării, pentru infracțiuni similare comise cu intenție în ultimii cinci ani, acesta este la prima abatere;

- instanța de apel a examinat cauza fără participarea părții vătămate, care nu s-a prezentat la ședința de judecată în apel și nu a înștiințat despre motivele neprezentării sale.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel motivând prin faptul că lipsesc temeiuri de casare.

6. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit, conchide că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să-l respingă ca inadmisibil în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că recurentul contestă decizia instanței de apel, indicând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) și 12) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că atât temeiurile cât și motivele invocate de recurent în susținerea acestor temeiuri nu sau confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

În privința temeiului de recurs invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată că nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, nefiind identificate careva circumstanțe care ar justifica incidența acestui temei de recurs, dat fiind faptul că, instanța de apel, la judecarea apelului și adoptarea deciziei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, s-a expus detaliat și argumentat asupra motivelor relevante invocate în apelul procurorului, fiind reflectate clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel în privința recunoașterii vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, soluție întemeiată pe acțiunile procesuale și cumulul de probe, cercetate, verificate și apreciate just prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, fără a fi admisă vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea deciziei

instanței de apel, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și în partea contestată de avocat în prezentul recurs, fapt ce determină lipsa unor temeuri justificative de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate.

Cât ține de argumentele recurentului referitor la faptul că acțiunile inculpatului urmează a fi recalificate, Colegiul penal lărgit, punctează că reprezintă o interpretare subiectivă a recurentului ce nu poate fi acceptată, or în decizia instanței de apel au fost combătute aceste argumente (f.d. 135 – 138), motivare ce este în coroborare cu circumstanțele constatate în prezenta cauză penală în baza cumulului de probe cercetate de instanța de apel, ce se acceptă de instanța de recurs, ce nu contravine practicii CtEDO.

În acest sens, Colegiul penal lărgit indică:

- conform procesului – verbal de consemnare a plângerii verbale(f.d. 4) din 12 mai 2021, partea vătămată a indicat că i s-a cauzat o daună considerabilă;
- conform procesului – verbal de audiere a victimei suplimentar(f.d. 8) din 12 mai 2021, partea vătămată a indicat că i s-a cauzat o daună considerabilă;
- conform procesului – verbal de audiere a părții vătămate(f.d. 17 – 19) din 13 mai 2021, partea vătămată a indicat că i s-a cauzat o daună considerabilă;
- conform declarațiilor părții vătămate date în ședința de judecată la data de 28.07.2021(f.d. 101), partea vătămată a indicat că pentru el suma este considerabilă;
- conform declarațiilor suplimentare a părții vătămate date în ședința de judecată la data de 03.09.2021, partea vătămată a indicat că paguba e considerabilă, iar uneori câștigă cu această boxă bani a câte 250 lei, când este chemat la zilele de naștere cu boxă (f.d. 102);

În continuare, Colegiul penal lărgit menționează că la data de 10.02.2022, partea vătămată a semnat o recipisă prin care susține că a primit de la inculpat sumă de 2000 lei cu titlu de prejudiciul moral, tot la 10.02.2022 partea vătămată mai semnează și o cerere prin care menționează că prejudiciul material cauzat nu este considerabil și tot la 10.02.2022 partea vătămată semnează și tranzacția de împăcare.

În ședința de judecată din 10.02.2022 conform procesului – verbal al ședinței (f.d. 105), după ce au fost anexate înscrisurile menționate mai sus, partea vătămată la întrebarea avocatului inculpatului indică că prejudiciul material nu mai este considerabil.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că, partea vătămată a indicat că prejudiciul material este considerabil până la momentul în care la 10.02.2022 a primit din partea inculpatului sumă de 2000 lei cu titlu de prejudiciul moral, tot atunci și semnând unele înscrisuri prin care susține deja că prejudiciul cauzat nu mai este considerabil.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel corect a luat în considerație declarațiile părții vătămate date până la 10.02.2022 prin care susținea că prejudiciul cauzat este unul considerabil pentru el, cu atât mai mult că, s-a stabilit că prin intermediul bunului material sustras de către inculpat de la partea vătămată, acesta din urmă uneori î-și câștiga mijloacele bănești pentru întreținerea sa.

Totodată, instanța de recurs, apreciază critic argumentele recurentului precum că concluziile instanței de apel nu sunt bazate pe probe, în acest sens, Colegiul penal lărgit indică că le apreciază ca declarative, or, instanța de apel reținând

circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

De asemenea, Colegiul penal lărgit atestă că recurentul primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, care în opinia lui nu confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, Colegiul penal lărgit reține că nu pot fi acceptate, din considerentul că aceste probe au fost apreciate de către instanța de apel prin coroborare între ele, astfel fiind demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului, iar obiecțiile recurentului reprezintă doar opinia subiectivă greșită a acestuia, or, Colegiul penal lărgit nu identifică vreun temei de a interveni prin prisma argumentelor invocate de recurent în decizia instanței de apel, care este legală și întemeiată.

Mai mult, se conchide că instanța de apel a apreciat probele prin prisma cerințelor stipulate în art. 101 Cod de procedură penală, expunându-se în decizie cu privire la motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

Din aceste considerente, Colegiul penal lărgit analizând materialele cauzei, ajunge la concluzie că nu sunt temeiuri justificative de a interveni în hotărârea judecătorească a instanței ierarhic inferioare, care este legală și întemeiată, or asupra acelorași motive invocate în recurs, s-a expus suficient de argumentat și detaliat instanța de apel în decizia adoptată.

Ce ține de temeiul invocat de recurent prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit atestă că este declarativ, fără suport factologic, or, partea vătămată a fost citată legal, însă nu s-a prezentat, din timp nu a anunțat motivele neprezenței, nu a solicitat amânarea ședinței de judecată, din care considerente, instanța de apel în temeiul art. 412 alin. (5) Cod de procedură penală, justificat a dispus examinarea cauzei penale în ordine de apel în lipsa părții vătămate (f.d. 124).

Mai mult, Colegiul penal lărgit indică faptul că atât apărătorul inculpatului, cât și inculpatul însuși, la soluționarea posibilității judecării cauzei penale și finalizării cercetării judecătorești în instanța de apel în lipsa părții vătămate, a lăsat la discreția instanței de judecată soluționarea acestei chestiuni și nu au indicat că este imposibilă examinarea cauzei în lipsa părții vătămate (f.d. 124, 127).

7. Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea

motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Dogotari Ian în numele inculpatului Focșa Denis, împotriva deciziei din 11 iulie 2022 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală privindu-l pe **Focșa Denis XXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **10 iulie 2023**.

Președinte

Guzun Ion

Judecătorii

Daguța Sergiu

Eremciuc Ghenadie

Talpă Boris

Malanciuc Ion